

Великому Владикі Шамбали

Їх Матір Світу нам прислала
Творити Світ і нас, людей,
На Подвиг цей благословляла,
Щоб люд не знав страху смертей.

Вони не просто йшли на плаху,
І серце нам своє несли,
Невігластва позбавить жаху,
Від бузувірств наших спасли

Не раз, не два, а дуже часто,
В Пітьми Епохах безліч раз.
Завжди приходять Вони вчасно,
Від нас спасають саме ж нас.

Їх Білим Братством називають,
Хоч в Шамбалі і Сестри є,
Вони творять і надихають
Все людство, а воно - Їх б'є,

Несамовите, бо сповите
Пітьми невіглаством своїм,
Не хоче жити так, щоб вчити
Все те, що притаманне Їм,

Всім Старшим і Братам, і Сестрам,
Їх в Шамбалі лише сто два.
Не хоче знать той в світі несвіт,
Страшна ж без серця голова,

Бо має інтелект холодний,
Й потужний часто інтелект,
Дух же - лишається голодний,
Тоді людина ж - як скелет,

Той небезпечний на малюнках,
Де череп, і з кісток лиш хрест.
Як результат тих візерунків -
Життя все навкруги, й окрест

Весь люд танцює і співає,
Веселощі фонтаном б'ють,
А Глас в пустелі все волає:
Ви ж припиніть той Страшний Суд!

Не хоче чуть, не припиняє
Той люд страшний свій кавардак,
Не хоче знати, і не знає,
Життя перетворив в бардак.

Мільярди нас таких вже, темних,
Бездушних, й серцем вже сліпих,
До них достукатись даремно,
Не чують вони волянь тих,

Не чують вони, й не почують,
Але не можна ж не волять,
Бо тих, що ще живі, катують,
Щоб серце-розум в них забрать!

Щоби того не відбулося -
Проти мільярдів темних тих,
Проти плевел, - стоять Колоси

Сестер та і Братів Святих.

Всього сто два, а нас мільярди,
То спадщина від Сатани,
Спасти планету - хоч мільярд лиш,
Те й роблять нині всі Вони.

Махатма, Старший Їх Керманіч,
Владика Шамбали Їх Брат,
Майтрея Моріа - не на ніч,
На Світлий Вік веде, й на лад

Від усього того безладдя,
В якому більше і не жить,
Як Жертву, ту Найвищу владу
Він взяв на себе, щоб сповить

З Своїм Великим Білим Братством
Всю ту пільму всіх бід, смертей,
Щоб вивести людей із рабства,
Спасти й серед пільми людей.

Він з нами був в віках й одвічно,
Нам Вчення без кінця давав,
І в бузувірствах безграничних
Не раз життя в тім віддавав,

Страждав за нас, і ніс ту Жертву,
І знову ніс, і знов страждав.
Все не давав для царства смерті,
В поталу нас їй не давав,

Жив серед нас, як Рама й Крішна,
І як Озіріс-Гор й Орфей,
Серед пільми й гріхів – безгрішний,
Землі, планети Одісей.

Він був колись і Тим Гермесом,
Великим Трисмегістом був,
Був Зороастром, ніби Зевсом,
Сином Вогню, про те щось чув

Чи знав про те щось майже кожен.
І Гесер-Ханом також був,
Стрілу із серця, меч із ножен,
Для Світу мир тоді здобув.

Був Авраамом, Патріархом,
Він Моїсей і Соломон,
Був Будда, не царем-монархом,
Христом нам дав Новий Канон.

В Каноні в тім, в Завіті Новім,
З людини Він вже й Богом став,
З Тіани Він як Аполоній,
Все нам, як Ориген, давав,

Про те про все сказав в «Началах».
Та все ж затьмарили попи,
Був Магомет в пільмі навали,
Але ж Він все одно світив.

Був в Індії Акбар Великий,
А на Русі – Пророк, Святий,
Русь відродилась Його Ликом,
Перемогла в той вік лихий.

Із Радонеги Святий Сергій
У православній вірі всій -
Серед Святих Він є найперший,
В віках проніс Він Подвиг свій.

Себе - і тіло все, і Душу,
Собі ж нічого не лишав,
Закон ніколи не порушив,
Який від Бога Він тримав.

І на віка, й тисячоліття.
Ми будемо йти лиш до мети,
Здолаємо всі ті страхіття,
Як Вищий приклад в тому –Ти,

Ми збережемо і примножимо
Усе оте, і в Вік Новий
Як жертву вже свою, продовжимо
Свій труд, уже як подвиг свій,

Любимий наш, Ти всім Владика,
Наш Старший Брат Ти і Господь,
Без Твого Світла і без Лица
Нам зла в собі не побороть!

Многостраждальний наш Владика
За нас й від нас, завжди страждав,
Закрила Матір Світу Лица,
Він все для Неї віддавав,

Владика наш, Отець небесний,
І на Землі Ти наш Отець,
Ми будемо вчитись жити чесно,
Бо є у нас такий взірець

Найстарший Брат-Отець, Махатма,
Не вистачить всіх слів сказати,
Від Тебе в нас і Будхі, й Атма,
Й Манас, і чиста Божа стать.

Підемо ми до Життя Нового,
До найсвітлішого Життя,
А до лихого всього й злого -
Ні в чім не буде вороття.

Живи і процвітай назавжди,
Хай буде краще все Тобі,
Вся Радість Всесвіту, і завжди
Ми збережемо любов в собі!

Микола Іващенко, Київ, 16.10.2017р